

Josef Pies

Colloïdaal zilver

Een natuurlijk antibioticum

Werkzaamheid, toepassingen en ervaringen

Uitgeverij Akasha

Inhoud

Opmerking vooraf 7

Voorwoord bij de Nederlandse uitgave 8

Colloïdaal zilver – een geschenk om dankbaar voor te zijn

Inleiding 11

Wat is colloïdaal zilver? 14

Scheikundige en natuurkundige aspecten

Sinds wanneer is colloïdaal zilver bekend? 20

De historie van de medische toepassing van zilver

Waar tegen is colloïdaal zilver werkzaam? 28

Ervaringen bij talloze aandoeningen

Hoe werkt colloïdaal zilver? 45

Verstikkingsdood voor ziekteverwekkers

Hoe wordt colloïdaal zilver toegediend? 51

Metaal met onbegrensde mogelijkheden

Hoe wordt colloïdaal zilver gedoseerd? 54

Individuele dosering is belangrijk

Hoe wordt colloïdaal zilver bereid? 62

Moderne methoden leveren betere kwaliteit

Waar is colloïdaal zilver te verkrijgen?	72
<i>Let op betrouwbaarheid</i>	
Welke kwaliteitscriteria gelden voor colloïdaal zilver?	74
<i>Versheid, zuiverheid en deeltjesgrootte</i>	
Helpt colloïdaal zilver ook dieren?	79
<i>Goede ervaringen met dieren</i>	
Kun je colloïdaal zilver ook bij planten gebruiken?	83
<i>Gezondere groenten door colloïdaal zilver</i>	
Welke bijwerkingen heeft colloïdaal zilver?	85
<i>Universeel middel: (bijna) zonder bijwerkingen</i>	
Waarom al die opwinding?	90
<i>Inschatting van gezondheidsinstanties</i>	
Resistentievorming: ja of nee?	95
<i>Slechts zelden zilverresistentie</i>	
Zilverstof en zilverdraden	99
<i>Actuele nieuwe ontwikkelingen</i>	
Veelgestelde vragen	107
Tot besluit	115
Beknopte verklarende woordenlijst	117
Literatuur	119
Over de auteur	125

Waartegen is colloïdaal zilver werkzaam?

Ervaringen bij talloze aandoeningen

Colloïdaal zilver is een universeel middel voor de behandeling van een scala van aandoeningen – en dat nagenoeg zonder bijwerkingen. In talloze publicaties is aangetoond dat het effectief is tegen bacteriën (bijvoorbeeld stafylokokken en streptokokken), virussen en schimmels (zoals candida albicans). Colloïdaal zilver doodt al deze ziekteverwekkers binnen enkele minuten.

Interessant genoeg blijven de voor het menselijk organisme belangrijke ‘nuttige’ bacteriën in de dikke darm normaal gesproken gespaard. Colloïdaal zilver wordt namelijk pas op zijn laatst in de dunne darm in de bloedbaan of het lymfestelsel opgenomen. In sommige gevallen is het echter wenselijk dat colloïdaal zilver ook in de dikke darm werkzaam is. Daarop komen we in een later hoofdstuk terug (zie ‘Hoe wordt colloïdaal zilver toegediend?’).

Colloïdaal zilver kan ook toegepast worden bij aandoeningen waarvan de oorzaken niet volledig bekend zijn. De succesvolle werking van colloïdaal zilver is inmiddels bij een reusachtig spectrum van klachten beschreven – bij niet minder dan enkele honderden verschillende ziektebeelden (zie de tabellen vanaf pagina 30).

Vooraf begin deze eeuw hebben talrijke wetenschappers van naam intensief onderzoek verricht naar de werkzaamheid en hun bevindingen gepubliceerd in gerenommeerde medische tijdschriften als *Lancet*, *Journal of the American Medical Association* en *British Medical Journal*. Courtenay (1997) heeft al deze imponerende onderzoeken verzameld en in zijn boek verwerkt.

Na een lange pauze, tijdens welke de belangstelling voor colloïdaal zilver sterk afgenomen was, wordt sinds enkele jaren weer volop onderzoek verricht. Op uiteenlopende terreinen houdt men zich weer wetenschappelijk bezig met de genezende kracht van zilver en staft daarbij ook met nieuwe methoden de oude bevindingen en ervaringen.

Met colloïdaal zilver heeft men goede ervaringen opgedaan bij onder meer talloze aandoeningen aan ogen, luchtwegen, huid, bewegingsapparaat en zenuwstelsel. Bedenken we dat een breedspectrumantibioticum (tegen bacteriële infecties) of breedspectrumantimycoticum (tegen schimmelinfecties) altijd slechts een deel van de verwekkers kan doden en er zich gemakkelijk resistentie tegen ontwikkelt, dan is dat een geweldig voordeel. Een antibioticum is altijd slechts effectief tegen een klein aantal verschillende ziekteverwekkers en nooit tegen virussen. Bovendien geeft inname van colloïdaal zilver nagenoeg geen bijwerkingen, terwijl chemische stoffen meestal heel veel en sterke bijwerkingen (kunnen) hebben.

De onderstaande tabellen geven een overzicht van diverse aandoeningen waarvoor behandeling met colloïdaal zilver of zilverzouten al lang geleden beschreven is. Nieuwe onderzoeksbevindingen actualiseren de lijst onafgebroken.

Ervaringen

Geval 1: Mevrouw L. uit C. leed al maanden aan een **tandvleesprobleem** en werd constant gekweld door pijn. Na inname van verschillende medicijnen vormden zich zweren in de mond. Op 16 december nam ze voor de eerste keer colloïdaal zilver in. Volgens eigen zeggen nam ze er aanvankelijk vermoedelijk te veel van. Ze ervoer het als reinigend voor haar maag en voelde zich sindsdien niet meer ziek. Daarna doseerde ze volgens voorschrift. Op 22 december ontwikkelde zich een abces in een loszittende tand. De patiënte knipte een katoenen doek in smalle repen, drenkte het in colloïdaal zilver en perste het tussen lip en tandvlees op de ontsteking. Dat herhaalde ze drie keer gedurende de nacht, waarna ze zorgeloos kerst kon vieren (Courtenay, 1997).

Geval 2: Mevrouw C. uit M. leed sinds 1978 aan een **huidallergie**. Twaalf jaar lang probeerde ze allerlei crèmes en pasta's uit. Later werd ze voor psoriasis behandeld, maar niets hielp. Daarna probeerde ze eens colloïdaal zilver, zonder al te veel hoop te koesteren. Ze nam 's ochtends en 's avonds oraal colloïdaal zilver in en wreef daarnaast met een in zilver gedrenkt doekje over de aangedane plekken. Na enkele maanden was ze klachtenvrij (Courtenay, 1997).

Geval 3: Een lezeres schreef in februari 2001 aan de Duitse uitgeverij: 'Ik ben medisch-technisch laborante van beroep, na zes jaar doktersassistente te zijn geweest. (...) Positieve ervaringen deed ik op toen ik een **herpesinfectie** volledig genas. Na drie dagen was de infectie in de mond en na vijf